

Ensenyeu l'església als vostres petits

L'any passat vaig llegir un article de catequesi que s'intitulava. “*Ensenyar l'església a un infant*”. Em va agradar. Explicava com

un pare, una àvia, un germà gran, podien introduir un infant petit al temple. Jo he intentat aplicar el text a aquesta església de Sarrià en la festa de **Tots Sants**, ja que els sants són els nostres avantpassats en la fe i aquí és a casa seva. Farem un recorregut per tota l'església. Prenc per la mà aquest noieta o noieta que podria ser jo mateix. Acabem d'entrar a l'església. Hem de passar del sol a la penombra, del soroll de la plaça a aquest xiuxiueig que de vegades se sent al temple de gent que resa o parla amb veu molt baixa. Un xic de temor i un xic de fred. D'entrada el nen només veu pilastres, cosa que no ha vist en cap lloc. I un sostre alt que no pot abastar, sobretot a la nostra església, que té cimbori i que de seguida et fa aixecar els ulls al cel.

Enormes personatges ens segueixen amb els ulls oberts i bondadosos. Són els sants. Aquest sant s'assembla a l'avi, dirà potser el nen quan contempli **Sant Antoni Abat**. Ens hi anirem fixant... Només en entrar a l'església, a mà esquerra ens trobem amb el baptisteri. **Joan baptista** que bateja Jesús al Jordà. Joan Baptista, també aquí a Sarrià prepara el camí del qui vol entrar a la casa del Senyor. Segurament, que amb aquesta aigua del **baptisteri**, t'hi van batejar.

Si anem avançant ens trobarem amb dos sants ben diferents, però tots dos joves: un és **S. Sebastià**, amb el cos ferit per sagetes (que ara es troba al baptisteri), l'altra **Santa Teresina** de l'Infant Jesús, vestida molt austerament. Els dos van estimar molt Jesús, amb 15 segles de diferència. Ja podeu començar a dir-li al nen que hi ha persones que per haver sigut cristianes les han mort: són els màrtirs. En aquesta banda hi trobareu el confessorari. Els hi podeu dir que els cristians, tant els grans com els petits, de vegades fallen i fan pecats, i que aquest és el lloc del penediment i del perdó.

Més endavant trobareu la imatge de **Santa Eulàlia**, una nena una mica més gran que ells. Potser és el moment de pronunciar la paraula *pureza*, que segurament no han sentit gaire. Després apareix, imponent, **el retaule del Roser**, en el que hi ha esculpides deu escenes de la vida de Jesús i Maria. Als cristians, tot mirant-les, ens agrada anar repetint l'Avemaria. És el que en diem el Rosari. Davant l'altar hi ha uns rosaris de marbre. I a la part baixa del retaule els hi feu veure el símbol de Sarrià, la petxina. Que s'hi fixin. Anant seguint trobareu **la Puríssima**. És el moment d'explicar-los-hi que en Maria no hi va haver ombra de pecat des del principi. També en aquesta església, a la Verge Maria li donem dos noms molt bonics: **Carme i Fàtima**. Podeu contemplar-ne les imatges.

Arribem a l'**altar major**: pugeu-hi sense por, i si cal demaneu que us encenguin els llums: mirant el lateral a mà dreta hi trobareu els frescos d'**Abraham i Moisès**: són com els rebesavis de la nostra gran família. També a l'altar major hi veureu la **multiplicació dels pans i el naixement de Jesús**, i al bell mig, dalt de tot, la imatge de **Sant Vicenç** màrtir, el nostre patró, que va donar la vida per Jesús i que el van torturar amb una roda de molí que li aguanten els àngels. Sota la imatge, grans pintures ens expliquen la vida del sant. Ara és el moment de fer mirar l'altar al nen. El nen o la nena que entén el Nadal també pot entendre el Dijous Sant. El Déu de les galàxies, el Déu dels segles, es va fer nen com potser ho és encara el germà petit. ¿Quines diferències hi ha que Déu es faci present en un nadó mort de fred o en un mos de pa blanc? Aquest nadó t'hagués agradat veure'l, tocar-lo al pessebre. Però, mira, aquest que anomenem **pa dels àngels** t'és ofert cada dia.

Potser aquí, davant l'altar, el pare i la mare **s'hi van casar**. Aquell dia hi havia dos seients envellutats i tot de flors. Va ser molt bonic. Segurament el nen us preguntarà què us va dir aquell dia davant l'altar. Molt fàcil que us en recordeu encara. Als peus de l'altar, un dia trist potser van portar-hi el cos sense vida de l'avi o de la besàvia. El nen ha d'aprendre que **tot –joia i tristesa– passa per la Creu**, que és dolorosa però també gloriosa, com la que hi ha al costat de l'altar. Continuem i ens deturem davant l'**altar del Santíssim**. Hi ha Nostre Senyor en el **sagrari**, i hi fem –si podem– la genuflexió, o hi fem una inclinació profunda amb el cap. Sempre hi ha algú pregant. Hi contemplem la imatge del Cor de Crist. Anem seguint i trobem el gran retaule de **santa Clara**, amb 11 sants monjos, homes i dones que pregaven molt. Són els gran orants. Seguint, ens trobem amb la **Mare de Déu de Montserrat**, amb les muntanyes i els escolanets. Potser a algú li agradaria ser escolà de Montserrat o potser a Sarrià? Arribem de seguida al sepulcre del Dr. **Pere Tarrés**. Li podeu dir que era un sant que va viure fa poc més de 50 anys i que vosaltres –si sou els avis– el va conèixer i estimar. S'assemblava molt a Jesús.

Ara veiem, abans de sortir, com **Sant Josep** acompanya el Nen Jesús o potser més aviat el Nen Jesús qui acompanya Sant Josep, perquè és el Nen el qui porta la vara en aquesta imatge. I ja quasi a la porta, ens acomiadem de **Sant Antoni de Pàdua** al que la gent de Sarrià té molta devoció. A l'altra cantó, a la sortida, podreu besar els peus del **Sant Crist**. Hem recorregut tota l'església, la casa dels sants. Si podeu fer el recorregut amb un nen, us asseguro que li arribarà al fons del cor. I també ens farà un bé a nosaltres. Estem a la casa dels Sants. Encomanem-nos a ells sobretot avui que és la gran festa de Tots Sants.